

[Duborg.]

skes som Eksporterhverv, og Industrien bliver Hovedleverandør af Eksportvarerne, saa er det efter min Mening en uforsvarlig og en ganske overordentlig uheldig Foranstaltning at gennemføre.

Hans Pinstrup: Ændringen af Sterlingkursen stik imod truffen Aftale er en af de skammeligste Handlinger, der er øvet mod dansk Landbrug. I en Aarrække har dette Erhverv afleveret den Sterling, det fik som Betaling for sit Arbejde og Slid, til en Kurs, der i mange Tilfælde gav dem, der fik Valutaen, stor Fortjeneste og stort Udbytte, medens Landbrugets Mænd maatte nøjes med et mindre end nødtørftigt Udbytte og en Forrentningsprocent af højst omkring 3. Aldrig saa snart indledes en Udvikling med Udsigt til en Bedring i Landbrugets Produktionsvilkaar, før Regeringen straks griber ind. Det maatte ikke ske, Landbrugets Udbytte skal holdes paa omkring 3 pCt. Forrentning af Handelsværdien til Fordel for andre Befolkningsgrupper!

Dette er skammelig Handling, der intet har med Retfærd at gøre. Talemaader har det kun været, naar man talte om, at i Fællesskab skulde Tidens Byrder bæres. Landbrugets Tab som Følge af den ændrede Kursansættelse, der gennem de sidste 2 Maaneder andrager over 12 Mill. Kr., lader man Landbruget bære. Man gennemfører en midlertidig Tilskudsordning, der ingen Sikkerhed byder Landbruget for dets Produktion, anlagt som denne er paa langt Sigt, og antagelig kommer Landbruget endog selv til at betale en meget betydelig Del af Tilskudet. Det er dette, man kalder, at Landbruget holdes skadesløst, en Betragtning, der viser sig i høj Grad at være afhængig af den Synsvinkel, hvorunder man ser Spørgsmaalene.

Trods disse Kendsgeminger ser man ogsaa det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen være tilfreds. Landbrugets Tab i de forløbne 2 Maaneder paa over 12 Mill. Kr. kvitterede det ærede Medlem. Han godkendte den Ordning, der ingen Sikkerhed byder ud over Januar Maaned, og udtalte, at for Halvdelen af Landbruget, der var lige saa meget købende som sælgende, vilde det være skadeligt, at man følger Sterling i Stedet for Dollar.

Skadeligt at man følger det Lands Mønt, der for os, for det danske Landbrug, er vigtigere end noget andet Lands Mønt som Følge af vor store Samhandel med dette Land, gavnligt at følge Dollar, medens vore Konkurrenter følger Sterling! Hvordan vil det ærede Medlem forklare det? Lad os faa

en Udredning heraf samt af det hensigtsmæssige eller rimelige i, at 200 000 Landbrugere i væsentlig Grad skal have deres Indtægter bestemt af spekulative Transaktioner paa det internationale Valutamarked, der er uden Forbindelse med Forholdene i noget Land. I øvrigt er Paastanden om, at Halvdelen af Landbruget er lige saa meget købende som sælgende, urigtig.

Det afgørende for samtlige Landbrugere er, at der opnaas en lønnende Betaling for det, der vokser paa den danske Jord, et Spørgsmaal, der er uløseligt knyttet til Priserne paa Landbrugets Færdigvarer. Den ændrede Valutapolitik har, som nævnt, siden September givet Landbruget en Mindrebetaling for disse Varer paa over 12 Mill. Kr., der i særlig Grad er frataget det mindre og mellemstore Landbrug med deres store Produktion af Smør, Svin og Æg.

Dette er Sandheden om dette Forhold, og det er denne Udvikling og denne Uret, det danske Landbrug i Dag reagerer imod. Den Placering af Erhvervet og den uholdbare Ordning, som de tre Partier foreslaar, afviser man fra Landbrugets Side og med god Grund. Det er taabeligt at tro, at man kan opretholde Landets Hovederhverv, Eksporterhvervet, ved Tilskud, det lader sig ikke gøre. Personlig ønsker jeg ikke at være med til at placere mine Standsfæller paa det Stade, som Lovforslaget anviser, og det er Uret mod de Landbohjem, smaa og store, der saa sandt har taget deres Del af disse Aars Vanskeligheder til Gavn for det hele Samfund. Det bør man fra de tre Partiers Side i Tide se, og man bør i Tide være med til at træffe en Ordning, der kan samle Befolkningsgrupperne i dette Land om en virkelig og holdbar Løsning.

Fibiger: Jeg havde ikke tænkt at ville tage Ordet ved denne Lejlighed, da jeg fuldt ud kan tiltræde det, som mit Partis Ordfører har sagt.

Naar jeg alligevel har ønsket at tage Ordet for nogle faa Bemærkninger, er det i Anledning af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Udtalelser over for mig; han mente, at der var en skrigende Modsetning mellem det, der her er sket, og saa den Tale, jeg holdt ved Bondestævnet i Aarhus i Sommer. Jeg har set den Tale igennem, som jeg dør holdt, og jeg maa sige, at jeg kan ikke finde den mindste Modsetning mellem det, der laves her, og saa den Tale. Det, jeg appellerede til i Aarhus, var Samling. Jeg sagde det saadan, at der burde komme det ud af Stævnet, at der kunde blive en Samling af hele Landbruget,